

12 april 2026

*Viering van Schrift en Tafel
in De Duif en via Zoom*

Met overweging en gesproken teksten

sta op voor

medemenselijkheid

beeld op verzoek van www.medemenselijkheid.nl

Voorganger: Diana Vernooij

Lector: Jos Pruissen

Piano: Irina Ursu-Antonova of

Stephanus Harsono

Het Koor van de Duif

Openingstekst Psalm 111: 3-4

“Maar tot de goden in dit land, de machten die ik zo liefhad,
zeg ik: ‘Wie u volgt, wacht veel verdriet.’
Ik pleng voor hen geen bloed meer,
niet langer ligt hun naam op mijn lippen.”

Lied: Om vrijheid

H. Oosterhuis / B. Huijbers

Als vrijheid was wat vrijheid lijkt,
wij waren de mensen niet die wij nu angstig zijn-
wij zaaïden bronnen uit in de woestijn,
wij oogstten zeeën zonder te vervaren.

Wij, tussen moed en wanhoop. Waarom weten
wij wel wat leven is, maar leven niet?
Soms gaan wij op de vleugels van een lied
en durven onze zwaartekracht vergeten.

Verlangen, pijn van onbekende duur:
turen de verte in, niet kunnen laten
een stad te zien, een tuin, doorschijnend water -
dan valt de nacht over het middaguur.

Maar voorgevoel van liefde duurt het langst,
heugenis aan het woord in den beginne,
licht, ongebroken valt het bij ons binnen.
Even zijn wij ontkomen aan de angst.

Als vrijheid was wat vrijheid lijkt, wij waren
de mensen niet die wij nog angstig zijn-
wij zouden niet meer vluchten voor de pijn,
en voor de grootste liefde niet vervaren.

Welkom en inleiding

Lieve mensen hartelijk welkom, fijn hier weer samen te zijn in De Duif, de fysieke kerk hier, en de online omgeving – fijn dat de thuisduiven er ook weer zijn! Welkom allemaal!

Sta op voor medemenselijkheid is ons thema vandaag en dat is niet zomaar een thema. Komende week debatteert de Eerste Kamer en besluiten zij over het wetsvoorstel om illegaliteit in Nederland strafbaar te stellen. Vorige week hadden we het er al over en vroegen we u ansichtkaarten te sturen naar de senatoren van de Eerste Kamer. Mensen zonder papieren zijn kwetsbaar en worden nog kwetsbaarder gemaakt, ze worden nog meer vatbaar voor misbruik en isolatie. Mensen die al in de schaduw leven zullen dat nog meer gaan doen, uit angst om opgepakt te worden en uitgezet naar onbekend land. Vandaag is ons thema naar de actie vernoemd: Sta op voor medemenselijkheid.

Er zijn tal van lezingen te vinden die dit ondersteunen:

De psalmist bidt tot de machten in dit land, die wij zo liefhadden: ‘Wie u volgt, wacht veel verdriet.’ Hij doet het niet meer – zegt nee, zij plengt geen bloed meer. Laten we afstand nemen van beleid dat destructief is, ontmenselijkt, wreed.

In Deuteronomium staat de oproep: “besef dat u zelf slaaf bent geweest in Egypte”. En zo is er meer te vinden dat ons aanmoedigt vreemdelingen op te vangen, vluchtelingen te eren en een plek te geven.

De 2 lezingen vandaag uit het oecumenisch leesrooster sluiten prettig genoeg goed aan op het thema Sta op voor Medemenselijkheid.

God vraagt Noach uit zijn schuilark te komen en de aarde opnieuw te ontdekken en te bevolken met rechtvaardige mensen. En dat verhaal van die ark over de woeste wateren deed me onmiddellijk denken aan de opblaasbootjes met vluchtelingen over zee die angstig maar vol hoop een nieuw rechtvaardig land willen ontdekken.

De Geest van Jezus vraagt zijn leerlingen om op te staan en op pad te gaan, de wereld in. En zijn leerlingen, dat zijn wij natuurlijk.

Wij staan op voor een mooie en lieve wereld!

Moge deze viering ons daartoe inspireren.

Jos en ik wensen ons een goede bezinning toe.

Gebied om gerechtigheid

Geest van God,
maak ons gevoelig voor onrecht
en laat ons erkennen
waar menselijke waarden met voeten wordt getreden.

Maak ons gelovig en opstandig,
zodat wij bijdragen aan uw koninkrijk op aarde
en uw gerechtigheid en zachtmoedigheid kan zegeviereren.
Amen

Lied: De wijze woorden

H. Oosterhuis / B. Huijbers

De wijze woorden en het groot vertoon,
de goede sier van goede werken,
de ijdelheden op hun pauwentroon,
de luchtkastelen van de sterken:
al wat hoog staat aangeschreven
zal Gods woord niet overleven;
Hij wiens kracht in onze zwakheid woont
beschaamt de ogen van de sterken.

Zijn woord wil deze wereld omgekeerd:
dat lachen zullen zij die wenen,
dat wonen zal wie hier geen woonplaats heeft,
dat dorst en honger zijn verdwenen –
de onvruchtbare zal vruchtbaar zijn,
die geen vader was, zal vader zijn;

mensen zullen andere mensen zijn,
de bierkaai wordt een stad van vrede.

Wie denken durft, dat deze droom het houdt,
een vlam die kwijnt maar niet zal doven,
wie zich aan deze dwaasheid toevertrouwt,
al komt de onderste steen boven:
die zal kreunen onder zorgen,
die zal vechten in 't verborgen,
die zal waken tot de morgen dauwt –
die zal zijn ogen niet geloven.

Eerste lezing: Genesis 8,6-16

Na verloop van veertig dagen deed Noach het venster dat hij in de ark had aangebracht open en liet een raaf los. Deze bleef heen en weer vliegen totdat de aarde droog was. Vervolgens liet hij een duif los om te zien of het water op het land verder gedaald was. Maar de duif kon nergens een plekje vinden waar ze kon neerstrijken om te rusten en kwam bij hem terug in de ark, want overal op de aarde was nog water. Hij stak zijn hand uit, pakte haar en nam haar weer bij zich in de ark. Hij wachtte nog zeven dagen en liet de duif toen opnieuw los. Tegen de avond kwam ze bij hem terug – met een jong olijfblad in haar snavel. Toen wist Noach dat het water op de aarde verder gedaald was. Weer wachtte hij zeven dagen en daarna liet hij de duif nogmaals los. Ze kwam niet meer bij hem terug. In het zeshonderdeerste jaar, op de eerste dag van de eerste maand, was het water van de aarde verdwenen. Noach maakte het dak van de ark open en keek rond – de aarde was drooggevalen. Op de zevenentwintigste dag van de tweede maand was de aarde droog. Toen zei God tegen Noach: ‘Ga de ark uit, ...’

Lied: Koor van vrouwen

H.Oosterhuis / T.Löwenthal

(Uit: Het lied van de Aarde)

Aarde. Deze. Enig denkbare.
Rond en blauw in de ruimte.
Met zon, maan en sterren.
Seizoenen, rivieren.
Rivieren die stromen naar zee.

En niets is nog af en alles nog nergens.
Maar hier en daar mensen
en steeds meer en overal.
Mensen die doen wat
vandaag nog gedaan moet.
Die langzaam maar zeker,
bezeten van liefde, de aarde
opdelven uit de onderste afgrond.

Aarde. Deze. Enig denkbare.
Rond en blauw in de ruimte.

Met zon, maan en sterren.
Seizoenen, rivieren.
Rivieren die stromen naar zee. (3x)

Tweede Lezing: Johannes 20,19-23

Op de avond van die eerste dag van de week waren de leerlingen bij elkaar; uit angst voor de Judeeërs hadden ze de deuren op slot gedaan. Jezus kwam in hun midden staan en zei: 'Vrede zij met jullie!' Na deze woorden toonde Hij hun zijn handen en zijn zij. De leerlingen waren blij omdat ze de Heer zagen. Nog eens zei Jezus: 'Vrede zij met jullie! Zoals de Vader Mij heeft uitgezonden, zo zend Ik jullie uit.' Na deze woorden blies Hij over hen heen en zei: 'Ontvang de heilige Geest. Als jullie iemands zonden vergeven, dan zijn ze vergeven; vergeven jullie ze niet, dan zijn ze niet vergeven.'

Lied: Lied van alle dagen

H. Oosterhuis / A. Oomen

Nooit hoorden wij
andere stemmen dan de onze.
Nooit waren er handen die doen
wat handen niet kunnen,
nooit andere
goddelozer mensen dan wij.

Maar er was daglicht,
alle dagen, wat ook gebeurde,
alsof wij liepen
over een onzichtbaar weefsel
boven de afgrond gespannen,
dat niet scheurde.

Nooit werd iemand
weggetild uit de tijd.
Maar soms even
wordt lijden opgeschort
of dragen mensen het samen.
Zo zouden wij moeten leven.

Overweging

We wisten wel wat te noemen waarvoor we zijn opgestaan – bij de voorbereiding van deze viering en het werd al snel een oproep om te delen:

Kom uit de kast, leef je liefde.
Wees degene die gelooft en die twijfelt – open je.
Doe dat werk of vrijwilligerswerk op een plek en in een rol die je niet vertrouwd zijn.
Kijk dat kind aan dat gepest wordt en kom voor haar op.
Ga op avontuur, juist als je het niet durft.

Het zijn allemaal kleine onderdelen en toch zo grote stappen op ons levenspad – jawel, ons spirituele levenspad, dat pad waar we het leven als zinvol ervaren. We kennen allemaal de trots dat we onszelf hebben overwonnen, dat we voor anderen zijn opgekomen, dat de buitenwereld ons niet heeft klein gekregen, dat we de wereld hebben verruimd met zachtheid.

Van Palmpasen tot Pinksteren

Kijken we naar het iconische beeld van het spirituele pad in het Christendom, dan zitten we er nu middenin: de weg van Jezus van Palmpasen tot Pinksteren. Ik heb het deze afgelopen periode voluit meegevierd, de Goede Week: Witte Donderdag met De Duif, Goede Vrijdag en Stille Zaterdag in De Dominicus en Pasen weer hier. Wat is het toch een onvoorstelbaar verhaal, een groots verhaal: Jezus wordt bejubeld, ingehaald als redder, hij viert zijn leven met zijn vrienden, en beseft vervolgens dat de wereld zich tegen hem keert, nota bene tegen het allerbeste dat hij te geven heeft. Na een nacht van angst en waken wordt hij verraden door een vriend. Hij doet geen poging het vege lijf te redden maar accepteert het onvermijdelijke: het oordeel en de macht van de kleinzieligen – met zijn lijdensweg en dood als gevolg.

Niet als een held, want soms is hij in opperste wanhoop, maar toch steeds weer scherp en helder, en zorgend voor de mensen om hem heen, tot op het eind aan het kruis naar de mensen om hem heen.

Dan met Pasen, is er zijn opstanding en dat roept voor ons de vraag op wat dat is, die opstanding?

Wij hebben de neiging te gaan hangen in de vraag of dat nu letterlijk gebeurde of overdrachtelijk is bedoeld. Maar vergeet die vraag, wat maakt het uit: wat van belang is, is dat wat hij bracht niet dood is. Zijn waarheid leeft.

Maria Magdalena kreeg het als eerste door: in de tuinman zag zij haar geliefde. Zij snelde naar de mannelijke leerlingen om het te vertellen. Zij werd de apostel der apostelen – de vrouw die als eerste Jezus verzezen zag in een ander, in iemand die haar verdriet zag en die zorgzaam was.

Zij vertelde het de mannelijke leerlingen van Jezus, maar die sloten zich uit angst af van de wereld. Ze konden het niet horen.

Momenten van omkeren

Vandaag, de eerste zondag na Pasen lezen we 2 mooie verhalen over dat eerste moment van omkeren dat zo vaak in de bijbel terugkeert.

Het eerste gaat over Noach die dat eerste teken van lente meemaakt, het eerste moment van een indalend besef dat hij en de zijnen de alles verdelgende vloed hebben overleefd, dat zij weer aarden kunnen, dat er nieuw leven mogelijk is op aarde. Het is dan eindelijk na 1 maand en 27 dagen voorbij. God roept hen op tevoorschijn te komen.

Het tweede verhaal dat we lezen vertelt dat de leerlingen die zich schuil houden, door de Geest van Jezus worden aangemoedigd tevoorschijn te komen. En de leerlingen, nog in angst bijeen – zij krijgen hun eerste boodschap: zij zijn de gezondenen, hen wordt de Heilige Geest geschonken. En hun eerste opdracht is om mensen hun fouten te vergeven. Het is misschien wel de mannelijke variant van Maria Magdalena's ervaring. Waar Maria Magdalena dat overstelpende verdriet heeft dat haar blik vernauwt, hebben de mannen

dat benauwde ingekrompen zelfbewustzijn om hun hachje te willen redden, en bezweren ze hun angst door zich te verschuilen met de deuren op slot.

Waar Maria zich omdraait en dwars door haar intense verdriet Jezus herkent, is het de opdracht van deze mannen te beseffen dat vergeving hun woede zal temperen, hun angst zal stillen en hun hart zal verruimen.

Ze horen het wel, maar ze zitten nog vast – het is nog lang geen Pinksteren, als de luiken open kunnen.

De angst om alles te verliezen

Waar gaat dat nu over? Wat is dat moment van besef, dat inzicht – dat het centrale punt is van ons christelijk geloof?

Het verhaal wijst ons op onze al te menselijke benauwdheid, angst en kleinzieligheid – onze wanhoop om te redden wat er te redden valt, om wie aan onze fundamenteën rukt van ons af te stoten.

Ik ken het wel en ik denk dat jullie het ook wel kennen: die momenten op je werk, in je relaties, in de maatschappij ook, over je geld en je status – die angst dat alles te verliezen. Misschien wel de angst om ooit ook in zulke vreselijke omstandigheden terecht te komen, besmeurd of in oorlog en als ongewenste vreemdeling. Het is een fundamentele angst om kwijt te raken waar je leven op rust, althans, dat denk je dan, dat je leven rust op wat je hebt opgebouwd.

En in aansluiting op die angst die we allemaal in meer of mindere mate kennen: hoe kijken we naar die politici en mensen die onze angst voeden, die de buitenlanders aanwijzen als de schuldigen van de woningnood, als schuldigen aan het verdwijnen van waarden en normen, de groei van criminaliteit. We stemmen misschien niet op ze, maar laten wij hen onze angst bespelen – geven we ze een beetje gelijk? Hoe vaak sluit jij de deuren voor wie er staat te kloppen, of misschien al voordat er geklopt wordt? Hoe moeilijk is het bijvoorbeeld voor jou om een substantieel deel van je rijkdom te geven aan wie niets meer heeft?

Denk aan de tijd dat je zelf vreemdeling was

Met Kerstmis gedenken we de geboorte van Jezus in een stal, omdat ze niet welkom waren in de herberg. Even later gedenken we hoe Jezus als kind met zijn ouders naar Egypte vluchtte uit vrees voor de kindermoord van Herodes. En we kennen toch ook de allereerste verhalen over de zonen van Jacob die als vluchtelingen voor de hongersnood naar Egypte kwamen en tot een volk werden dat tot slaaf was gemaakt. Zij wisten te ontvluchten op zoek naar het beloofde land van melk en honing.

“Gedenk de tijd dat je zelf vreemdeling was” roept God ons in het Oude Testament toe, vang hen op, geef hen te eten – neem hen op je wereld, deel je rijkdom, je melk en honing.

Wat gebeurt er als we wel de deur open doen – als we begaanbaar land zoeken, als we mensen worden die wel willen luisteren en horen?

Als we voorbij onze angst gaan zien we Jezus in de tuinman, Jezus in de vluchteling, de vreemdeling. Het besef zal definitief indalen dat de geest van Christus in ons allemaal leeft. Zijn Geest leeft voort, als wij het stokje overnemen, mits wij dus het stokje overnemen.

Het paasverhaal gaat over wat er in jou en mij voor moois tot leven wil komen. En dat mooiste dat in ons tot leven wil komen gaat over onze medemenselijkheid, over onze gedeelde verantwoordelijkheid voor de meest kwetsbaren onder ons: de vluchtelingen, de vreemdelingen, de mensen in armoede en nood.

Sta op!

Sta op voor medemenselijkheid is het thema van vandaag, niet alleen als oproep aan politici en om de kwetsbaarheid van illegalen niet te versterken. Sta op voor medemenselijkheid is ook een oproep aan onszelf. En dat is geen ethische opdracht – iets dat je jezelf moet opleggen. Zo werkt het niet.

Zoals je water drinkt als je dorst hebt, en jezelf dat niet hoeft te herinneren, zo steek je je handen uit de mouwen als je de ellende van mensen ziet. Natuurlijk ben je dan medemenselijk – tenzij je je laat leiden door angst of als je je hart sluit en wegstapt. Daarom is het zo belangrijk om contact te maken, om verhalen te horen, live of op tv, de verhalen te lezen: om ons in hen te verplaatsen en te voelen wat de mensen meemaken en wat ze nodig hebben van ons. Informatie en krantenberichten alleen is onvoldoende. Informatie en inlevingsvermogen en gevoel samen geeft ons dat besef van urgentie. Dat wil zeggen dat je pas begrip krijgt als je je hart openstelt, als je mee voelt in de pijn en het verdriet.

Herinner je eigen kwetsbaarheid

Als je mensen leert kennen en dan echt luistert naar hun ervaringen, als je de pijn door hun verhalen heen hoort – dan kan niet anders dan dat je hart opengaat, dat je beseft dat je ook voor hen een goed leven wil en voor iedereen in soortgelijke omstandigheden. Laat je herinneren aan je eigen kwetsbaarheid. Breng wat abstract is over die buitenlanders naar je hart, door mensen te leren kennen, door verhalen te horen – door contact te maken.

En sta op.

Pianomuziek

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in een God
van liefde en goedheid,
die de mensen tot leven roept
om de wereld tot bloei te brengen.

In Jezus wordt mij duidelijk
wat de opdracht van elke mens is:
een waarachtig en rechtvaardig mens te zijn
en te leven voor elkaar.

Ik geloof dat wie als een bevrijd mens leeft
en zichzelf geeft,
een zinvol leven zal leiden in de geest van Jezus:
een geest van liefde, menselijkheid en solidariteit.

Ik wil dit waar maken,
als liefdevol mens samen met de gemeenschap,
en zo zal ons geloof een kracht zijn
die de vrede bewerkt en het rijk Gods
nabij brengt voor alle mensen.

Collecte

Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke of jaarlijkse bankafschrijving. Daarnaast kun je vandaag een bijdrage in de collecteschaal doen. Ook kun je een bijdrage doen door de QR-code te scannen met je mobiel. Een standaardbedrag van tien euro is ingevuld, dat kun je naar eigen inzicht geven. Dankjewel.

Stichting De Duif

Jaarlijks kiest de Duifgemeenschap een jaardoel om maandelijks voor te collecteren. In 2026 is dat ten gunste van het Leger des Heils dat al sinds 1887 actief is in Amsterdam. Begonnen als uitdelers van soep is het nu een onmisbare organisatie geworden voor hulp aan dak- en thuislozen. Ook worden vele andere activiteiten uitgevoerd.

Jaardoel De Duif

Het hart van de viering – delen met elkaar

Intenties uit de gemeenschap De Duif

Tafellied: Gij die de stomgeslagen mond verstaat

H.Oosterhuis / A.Oomen

Gij die de stomgeslagen mond verstaat
van alle stervelingen die wij zijn,
wij roepen u de naam toe van een mens,
Jezus, de zoon der mensen, uw geliefde.

Nooit sprak een mens als hij,
in hem verstonden wij uw bestaan,
de zin van ons bestaan.
Hij is uw woord geweest, hij heeft volbracht
alle gerechtigheid, een mens voor allen.

Om zijnentwil zie ons dit uur bijeen.
Zie alle stervelingen van de wereld,
waar onze doden zijn, verkoold, verwaaid,
vragen wij U - hebt Gij hen nog gezien?

Waarom genadeloos vernietigd worden
de armsten van de wereld, uw geliefden;
waarom wij die met weinigen bezitten
wat allen toebehoort, uw woord niet doen,

geen wereld maken die in vrede is,
een nieuwe orde van gerechtigheid -
Gij die ons hebt gezegd wat leven is:
te doen wat goed is, recht, elkaar bevrijden.

Gij die dit woord ons in gegeven hebt,
een bron van kracht en moed en zeker weten.
Gij die het licht in ons geschapen hebt:
dat niet de duisternis ons overmeestert.

Dat niet het laatste woord is aan de dood,
Gij die tot hier ons vasthoudt in het leven,
Gij die ons afgestemd hebt op uw stem,
Gij die ons hebt geschapen naar U toe,

Gij die ons zocht, nog voor wij om U riepen,
Gij die gezegd hebt dat Gij ons zult vinden,
wij roepen U de naam toe van uw mens,
Israël, deze aarde, uw geliefde.

Tafelgebed

Rond deze tafel zijn wij verzameld
om te gedenken wat Jezus ons leerde:
Brood en wijn te zijn voor elkaar.

Toen hij voor het laatst samen met vrienden
brood brak en deelde,
wijn schonk en rondgaf,
vroeg hij ons dit te blijven doen:
het brood van het leven met elkaar te delen
en de wijn te schenken,
die ons met elkaar verbindt.

Zijn leven volgen wij,
zijn oproep tot solidariteit en
zijn radicale eerlijkheid:
een leven voor vrijheid
nu, hier, met allen samen.

Nodiging, delen van brood en wijn

Laten we deze woorden niet vergeten die Jezus ons meegaf:

“Jullie zijn door mijn Vader gezegend, kom en neem deel aan het koninkrijk dat al sinds de grondvesting van de wereld voor jullie bestemd is. Want Ik had honger en jullie gaven Mij te eten, Ik had dorst en jullie gaven Mij te drinken. Ik was een vreemdeling en jullie namen Mij op, Ik was naakt en jullie kleeadden Mij. Ik was ziek en jullie bezochten Mij, Ik zat gevangen en jullie kwamen naar Mij toe.”

Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden: “Maar Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien en U te eten gegeven, of dorstig en U te drinken gegeven? Wanneer hebben wij U als vreemdeling gezien en opgenomen, U naakt gezien en gekleed? Wanneer hebben wij gezien dat U ziek was of in de gevangenis zat en zijn we naar U toe gekomen?” En de koning zal hun antwoorden: “Ik verzeker jullie: alles wat jullie gedaan hebben voor een van de geringsten van mijn broeders of zusters, dat hebben jullie voor Mij gedaan.”

Lieve mensen, we roepen jullie op tot solidariteit en radicale eerlijkheid – aan jou en mij, aan ons allen om dit leven voor vrijheid te creëren voor alle mensen samen. Wees welkom om te breken en delen – Iedereen is genodigd, om te delen met ons allen, te geven wat je kunt en te ontvangen wat je nodig hebt. Komt dan, want alles wat we nodig hebben is er voldoende voor iedereen.

Vrede en alle goeds

Actie tegen het Strengste Asielbeleid ooit

Ik lees u het gebed voor van Arnold Huijgen, de Theoloog der Nederlanden, voor deze actie tegen het Strengste Asielbeleid ooit:

In deze tijd vol onzekerheid bidden we om vertrouwen.
In een tijd van oorlogen bidden we om vrede.
Voor mensen op de vlucht bidden we om veiligheid.
Dankbaar dat wij in vrede en veiligheid mogen leven,
bidden wij dat ook anderen daarin mogen delen.

Wij hopen op wijsheid voor degenen die grote verantwoordelijkheden dragen in het openbaar bestuur en in ons parlement.
Geef hen wijsheid om te onderscheiden waarop het aankomt,
en moed om daarnaar te handelen.

Laten onze wetten in dienst staan van het recht,
met respect voor de menselijkheid van ieder mens,
welke papieren die mens ook heeft.
Laten hulpverleners met vertrouwen hun werk mogen doen,
zonder angst voor vervolging.

Wij belijden dat onze denkbeelden begrensd zijn,
onze horizon altijd beperkt.
Daarom bidden we om inzicht, voor onszelf en voor anderen.

Geef ons oog en hart voor kwetsbare mensen,
die anders geen helper hebben.
Geef ons ook begrip voor wie anders denkt dan wij,
en laat ons zoeken de ander te verstaan
zonder af te schrijven of weg te duwen.

Eeuwige, ontferm u over ons
en geef ons vrede.

Amen

Gebod om liefdevolle vriendelijkheid

Mogen alle levende wezens gelukkig zijn,
mogen ze leven in veiligheid en vreugde.

Mogen alle levende wezens,
of ze nu zwak of sterk, dier of mens zijn,
van welke sekse of gender dan ook,
of ze bekenden of onbekenden zijn,
van onze eigen kring of vreemd en van ver weg,
of we ze als onze vriend beschouwen of als onze vijand,
welke emotie ze ook in ons oproepen:
mogen ze gelukkig zijn.

Laat niemand een ander bedreigen of enig schepsel –
tot welke staat het ook behoort – verachten,
laat niemand door boosheid, irritatie of haat
een ander schade berokkenen.

Zoals een moeder waakt over haar kind,
bereid haar leven te wagen om haar kind te beschermen,
laten we zo met een onbegrensd hart
alle levende wezens beschermen
en heel de wereld kleuren
met onbelemmerde liefdevolle vriendelijkheid.

Mededelingen

Zie ook de achterpagina van dit liturgieboekje

Slotlied: Dat een nieuwe wereld komen zal

H. Oosterhuis / A. Oomen

Dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood genoeg –
en water stroomt voor allen.
Daar bouwen wij veilige buurten
wonen dooreen in wijken van vrede
in schaduw van bomen.
Geen kinderen zullen daar sterven
oude mensen maken hun dagen vol

en jonge mensen zullen daar pas
op hun honderdste sterven.

Wij zullen niet voor de leegte zwoegen
geen kinderen baren voor de verschrikking.
De wolf en het lam
zullen weiden tezamen:
wij leren de oorlog af.

Dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood genoeg –
en water stroomt voor allen.

Zegenbede

Lieve mensen, hiermee zijn we aan het einde gekomen van deze viering. We hopen dat de viering jullie geïnspireerd heeft om je medemenselijkheid, dat wil zeggen je liefde en je zorg, vol uit te oefenen, door te delen wat je hebt: zij het liefde, geld, goed, een luisterend oor voor vreemden, en een warm hart of een luid protest tegen onmenselijkheid.

Laten we dan nu een zegen vragen en deze delen met elkaar:

Moge de Krachtige en Tedere bij ons zijn
Vandaag, morgen en alle dagen van ons leven,

Moge zij ons zachtheid schenken,
En het lef om ons hart te openen
om medemenselijk te zijn,
om te delen wat we hebben
en te ontvangen wat ons gegeven wordt.

Mogen wij voor elkaar een zegen zijn,
in het leven dat ons verbindt,
zo kwetsbaar als het is.

Moge ons diepste wezen,
God in ons leven,
ons daarbij altijd zeer nabij zijn.
Amen

Kom in actie voor medemenselijkheid

Informatie van: [Medemenselijkheid.nl](https://medemenselijkheid.nl)

Op 14 april debatteert de Eerste Kamer over de strafbaarstelling van mensen zonder verblijfsvergunning. Op 21 april wordt er gestemd.

Samen met andere kerken voeren we actie voor medemenselijkheid en doen een poging om de senatoren van de Eerste Kamer te bewegen tegen de strafbaarstelling van mensen zonder geldige verblijfspapieren te stemmen.

De actiegroep heeft een voorbeeldtekst maar het maakt meer indruk in je eigen woorden te schrijven. Voorbeeldtekst:

Geachte senatoren,

Ieder mens is van waarde en heeft recht op een menswaardig bestaan.

Daarom vraag ik u geen steun te geven aan de strafbaarstelling van illegaal verblijf. Juist nu zijn medemenselijkheid en bescherming nodig, geen verdere verharding.

Met vriendelijke groet,

[Je naam]

Tot 10 april kun je je kaarten insturen. Stuur je kaarten naar:

Stek, actie Sta op voor medemenselijkheid, Parkstraat 32, 2514 JK Den Haag.

Op 13 april worden ze overhandigd aan de senatoren van de Eerste Kamer.

Gebruik de kaart van <https://medemenselijkheid.nl/toolkit/> of stuur een vrolijke kaart uit je eigen voorraad.

Verdere informatie: www.medemenselijkheid.nl.

Orde van Dienst (Wijzigingen voorbehouden) Aanvang 10.30 uur

Zondag	voorganger	Waar/hoe
19 april	Jan Meijer	In de Duif en via Zoom
26 april	Bert van der Meer	In de Duif
3 mei	Catrinus Mak	In de Duif
10 mei	Noud-Lodewijk van Poppel	In de Duif en via Zoom
17 mei	Hans Ernens	In de Duif en via Zoom
24 mei, Pinksteren	Henk Kemper	In de Duif en via Zoom
31 mei	Diana Vernooij	In de Duif en via Zoom
7 juni	Natasja Bakker	In de Duif en via Zoom
14 juni	Gerrard Boot	In de Duif en via Zoom
21 juni	Jan Meijer	In de Duif en via Zoom
28 juni	Noud-Lodewijk van Poppel	In de Duif en via Zoom

Voor de laatste actuele informatie, zie www.deduif.net/agenda

Het Duifkoor zingt wekelijks in de viering, o.l.v. de dirigent Henk Kemper, op afwisselende zondagen begeleid door onze pianisten Irina Ursu-Antonova en Stephanus Harsono.

Het koor verwelkomt altijd graag nieuwe leden! Lijkt het je leuk om mee te zingen, neem dan contact op met de dirigent via het algemene e-mailadres, of via een van de koorleden.

Het koor repeteert wekelijks in het muziekgebouw Platform-C in Amstelveen.

Het Groene Boek waarin u persoonlijke intenties kunt schrijven ligt bij de entree van de kerk. De intenties worden tijdens de viering voorgelezen.

Elke zondag houden wij een collecte bestemd voor de kosten die we als gemeenschap moeten maken om wekelijkse vieringen te kunnen houden.

Elke **2de zondag** van de maand is er een 2e collecte, bestemd voor het door de gemeenschap gekozen jaardoel: in 2026 zal dat zijn ten gunste van Het Leger des Heils. De organisatie is al sinds 1887 actief in Amsterdam. Ooit startten de initiatieven met het uitdelen van soep. Het Leger des Heils is uitgegroeid tot een onmisbare organisatie voor hulp aan dak- en thuislozen. In de koude wintermaanden wordt en werd een extra beroep op het Leger gedaan.

Het Solidariteitsfonds is er als jijzelf of een jou bekende 'Duif' hulp nodig heeft.

Voor vragen hierover kun je bij één van de bestuursleden terecht of meldt je vraag per mail via onderstaand adres.

Periodiek wordt ons blad "Het Groene Licht" verspreid. Heb je zin om ook eens een stukje te schrijven, kopij kunt u aanleveren bij Angela van der Marck. Of per mail op het algemene e-mailadres (zie hieronder).

Iedere eerste en derde **maandagavond** van de maand is er van 20:00 tot 21:00 uur een openbare Liturgievergadering, deze vindt plaats via Zoom. Hierin worden de vieringen voorbereid voor de komende twee vieringen.

De link voor die vergadering is: <https://us02web.zoom.us/j/86209078507>

Informatie bij de coördinator liturgie: Natalie Hakhoff, bereikbaar via het algemene e-mailadres.

Overwegingen zijn na te lezen op de website: <https://deduif.net/archief/overwegingen-archief>

Oecumenische Basisgemeente "De Duif", Utrechtsedwardsstraat 7 1017 WB Amsterdam.

IBAN: Rabobank: NL20 RABO 0173 6297 92.

De Duif op Internet: Neem een kijkje op de website www.deduif.net; daar vind je de meest recente informatie. E-mail: info@deduif.net